

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO
PETICIJŲ KOMISIJA**

**IŠVADA
DĖL ARŪNO SODONIO PETICIJOS**

2023 m. gegužės 17 d.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisija 2023 m. gegužės 17 d. posėdyje iš esmės išnagrinėjo Arūno Sodonio peticiją ir priėmė sprendimą teikti Seimui išvadą atmesti šioje peticijoje pateiktus pasiūlymus Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatyme nustatyti, ar asmuo, pranešęs apie prokuroro galimai padarytą įstatymo pažeidimą, tarnybinį nusižengimą, prokuroro vardą žeminantį poelgį, kitą Prokurorų etikos kodekso pažeidimą, turi teisę gauti išspręsto kreipimosi sprendimą ir šį sprendimą apskųsti teismui, ar tokios teisės neturi. Sprendimas priimtas atsižvelgus į Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros argumentus, kurie pateikiami šioje išvadoje.

Dėl pareiškėjo siūlymo Prokuratūros įstatyme nustatyti, kad pareiškėjas turi teisę arba neturi teisės gauti išspręsto kreipimosi sprendimą, susijusį su prokurorų tarnybine atsakomybe

Informacijos, susijusios su prokurorų tarnybine atsakomybe, teikimo pareiškėjams tvarka nustatyta Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2020 m. balandžio 17 d. įsakymu Nr. I-103 „Dėl Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas). Prokuratūra, vadovaudamasi Aprašo 6.3 ir 64 punktais, neteikia informacijos apie prokuratūroje atlikto vidaus tyrimo ar tarnybinio patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, duomenų apie vidaus tyrimus ar tarnybinius patikrinimus ir kitas su tarnybine atsakomybe susijusias vidaus administravimo procedūras. Pareiškėjo prašymu teikiami duomenys apie vidaus tyrimo ar tarnybinio patikrinimo pradėjimą, nutraukimą ar užbaigimą.

Prokuratūros įstatymo 41 straipsnio 1 dalyje iš esmės nustatyta, kad tarnybinio patikrinimo atlikimo tvarka ir su tuo susijusios procedūros detalai reglamentuojamos generalinio prokuroro įsakymu nustatoma tvarka, kurioje, nepažeidžiant įstatymo nuostatų, išsamiai reglamentuojama su tarnybiniu patikrinimu susijusių procedūrinių veiksmų atlikimo, įforminimo, įgyvendinimo ir kt. tvarka. Šią tvarką nustato Tarnybinio patikrinimo atlikimo ir tarnybinės atsakomybės taikymo prokurorams nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2016 m. liepos 12 d. įsakymu Nr. I-181 „Dėl Tarnybinio patikrinimo atlikimo ir tarnybinės atsakomybės taikymo

prokurorams nuostatų patvirtinimo“. Vadovaujantis šių nuostatų 30 punktu, atlikus tarnybinį patikrinimą surašoma motyvuota išvada dėl prokuroro galimai padaryto tarnybinio pažeidimo. Motyvuotoje išvadoje dėl prokuroro galimai padaryto tarnybinio pažeidimo yra nurodoma įvairaus pobūdžio informacija dėl prokuroro galimai padaryto tarnybinio pažeidimo, taip pat gali būti nurodomi nebaigtų ikiteisminių tyrimų ir / ar išslaptinti kriminalinės žvalgybos duomenys. Generalinė prokuratūra pažymi, kad šios išvados (ar kitų išvados pagrindu parengtų tarnybinio patikrinimo dokumentų) pateikimas tretiesiems asmenims gali pažeisti baudžiamojo proceso dalyvių ir / ar asmenų, kuriems taikytos procesinės prievartos priemonės, teisės ir ikiteisminio tyrimo duomenų konfidencialumo bei neskelbtinumo tretiesiems asmenims reikalavimus, nustatytus Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse. Pažymima, kad Baudžiamojo proceso kodekso 177 straipsnyje įtvirtinta ikiteisminio tyrimo duomenų neskelbtinumo samprata, reiškia, kad ikiteisminio tyrimo duomenys iki bylos nagrinėjimo teisme gali būti paskelbti tik prokuroro leidimu ir tik tiek, kiek pripažįstama leistina. Baudžiamojo proceso kodekso 181 straipsnis suteikia teisę susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis tik proceso dalyviams (įtariamajam ir jo gynėjui, nukentėjusiajam ir jo atstovui, su kuriais yra susijęs konkretus ikiteisminis tyrimas). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje pabrėžiama, kad informacijos nesuteikimas dėl ikiteisminio tyrimo duomenų yra pagrįstas įstatymu ir yra teisėtas (žr., pvz., 2014 m. kovo 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-158/2014). Taigi numatytas reguliavimas grindžiamas pirmiausia konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimais. Be kita ko, tarnybinio patikrinimo išvadoje gali būti pateikiami duomenys apie prokurorą, kurio atžvilgiu atliekamas tarnybinis patikrinimas (pvz., charakteristika, duomenys apie prokuroro tarnybą, atsakomybę lengvinančios ir (ar) sunkinančios aplinkybės, taip pat gali būti vertinami duomenys apie prokuroro sveikatos būklę, santykius su kitais asmenimis ir pan.), todėl šios informacijos pateikimas tretiesiems asmenims iš esmės pažeistų prokurorų teises, nustatytas Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, Prokuratūros įstatyme ir Bendrajame duomenų apsaugos reglamente (BDAR). Būtent dėl šių priežasčių nėra teisinės galimybės teikti pareiškėjams tarnybinio patikrinimo išvadas.

Pažymėtina, kad Aprašo nuostatų turinio ta apimtimi, kuria prie neteikiamos informacijos priskiriamos prokuratūroje atlikto vidinio (tarnybinio) patikrinimo metu nustatytos aplinkybės, ir kuria numatyta, kad duomenys apie tarnybinius patikrinimus ir kitas su tarnybine atsakomybe susijusias vidaus administravimo procedūras pareiškėjams neteikiami, atitikimą konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 25 straipsnio 3 daliai, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme įtvirtintam įstatymo viršenybės principui ir Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintam pagarbos asmens teisėms ir laisvėms teisėkūros principui patikrino Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2018 m. birželio 1 d. sprendime administracinėje byloje Nr. I-4-662/2018 (toliau – sprendimas).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas sprendime pažymėjo, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja įvairius reikalavimus įstatymų leidėjui, kitiems teisėkūros subjektams, *inter alia* tai, kad teisėkūros subjektai teisės aktus gali leisti tik neviršydami savo įgaliojimų, kad poįstatyminiai teisės aktai turi būti priimami remiantis įstatymais (*inter alia* 2006 m. gegužės 31 d., 2007 m. rugpjūčio 13 d., 2009 m. spalio 8 d., 2013 m. balandžio 2 d., 2015 m. birželio 16 d. nutarimai). Konstitucinis teisinės valstybės principas apima daug įvairių tarpusavyje susijusių imperatyvų, be kita ko, ir teisės aktų hierarchijos reikalavimą, iš kurio kyla įstatymų viršenybės poįstatyminių teisės aktų atžvilgiu principas (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2011 m. rugsėjo 28 d. nutarimą).

Konstitucinis Teismas, aiškindamas konstitucinį teisinės valstybės principą, savo aktuose ne kartą yra konstatavęs, kad iš konstitucinio teisinės valstybės principo, kitų konstitucinių imperatyvų kylantis reikalavimas įstatymų leidėjui, kitiems teisėkūros subjektams paisyti iš Konstitucijos kylančios teisės aktų hierarchijos *inter alia* reiškia, kad poįstatyminiu teisės aktu yra realizuojamos įstatymo normos, tačiau toks teisės aktas negali pakeisti paties įstatymo (Konstitucinio Teismo 1994 m. sausio 19 d. nutarimas); poįstatyminiai teisės aktai negali prieštarauti įstatymams, konstituciniams įstatymams ir Konstitucijai; poįstatyminiai teisės aktai turi būti priimami remiantis įstatymais; poįstatyminis teisės aktas yra įstatymo normų taikymo aktas nepriklausomai nuo to, ar tas aktas yra vienkartinio taikymo, ar nuolatinio galiojimo (Konstitucinio Teismo *inter alia* 2003 m. gruodžio 30 d., 2004 m. kovo 5 d., 2004 m. gruodžio 13 d., 2005 m. vasario 7 d., 2007 m. gegužės 5 d., 2007 m. rugpjūčio 13 d., 2007 m. rugsėjo 6 d., 2009 m. balandžio 29 d., 2009 m. spalio 8 d. nutarimai); žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytuoju aukštesnės galios teisės aktuose (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2005 m. sausio 19 d. nutarimai, 2005 m. rugsėjo 20 d. sprendimas, 2006 m. kovo 28 d., 2006 m. gegužės 31 d., 2007 m. lapkričio 29 d. nutarimai).

Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 4 punkte numatyta, jog viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės principu. Šis principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje ne kartą yra akcentavęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymo viršenybės (teisėtumo) principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu (turi remtis įstatymu ir atitikti jo reikalavimus), viešojo administravimo subjektų veikla turi būti vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar

sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją (*ultra vires*), pripažįstami neteisėtais (žr., pvz., 2006 m. liepos 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą administracinėje byloje Nr. I¹-2/2006; 2008 m. lapkričio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I⁴⁴⁴-4/2008; 2010 m. lapkričio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-1486/2010 ir kt.). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, vertindamas, ar viešojo administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, be kita ko, vertina konkrečias teisės aktų nuostatas, suteikiančias įgaliojimus viešojo administravimo subjektui, taip pat viešojo administravimo subjekto veiklos sritį, funkcijas bei tikslus, dėl kurių jis buvo įsteigtas (žr., pvz., 2014 m. balandžio 22 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I¹⁴⁶-5/2014).

Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkte numatyta, jog teisėkūroje vadovaujamosi pagarbos asmens teisėms ir laisvėms principu, reiškiančiu, kad teisės aktų nuostatos turi užtikrinti ir negali paneigti Konstitucijoje, Europos Sąjungos teisės aktuose, Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse, Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų asmens teisių ir laisvių, teisėtų interesų.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendime pažymėta, jog pagal Konstitucinio Teismo praktiką, informacijos laisvės ribojimai gali būti nustatomi tik įstatymu, tačiau Konstitucija neužkerta kelio kai kurių su informacijos gavimu ir skleidimu susijusių santykių reguliuoti ir poįstatyminiais (įstatymų įgyvendinamaisiais) teisės aktais, tačiau jais negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris nebūtų grindžiamas Konstitucija ir įstatymais arba kuris konkuruotų su įstatymų nustatytoju (Konstitucinio Teismo 2005 m. rugsėjo 19 d., 2005 m. rugsėjo 29 d., 2006 m. gruodžio 21 d. nutarimai).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas atsižvelgdamas į tai, jog iš Konstitucijos išplaukia leidimas su informacijos gavimu ir skleidimu susijusius santykius reguliuoti ir poįstatyminiais (įstatymų įgyvendinamaisiais) teisės aktais, konstatavo, kad yra pagrindas vertinti, jog Aprašo nuostatos, susijusios su prokuratūroje atlikto vidinio (tarnybinio) patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, taip pat duomenų apie tarnybinius patikrinimus ir kitas su tarnybine atsakomybe susijusias vidaus administravimo procedūras gavimu ir skleidimu, atitinka teisinės valstybės principo suponuojamą teisės aktų hierarchijos principą, Konstitucijos 25 straipsnio 3 dalį, Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintą įstatymo viršenybės principą bei Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkte įtvirtintą pagarbos asmens teisėms ir laisvėms teisėkūros principą.

Atsižvelgiant į tai, kad teisinis reguliavimas, kokia informacija susijusi su prokurorų tarnybine atsakomybe yra teikiama pareiškėjams, yra įtvirtintas Apraše ir į tai, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas konstatavo, kad Aprašo nuostatos, susijusios su prokuratūroje atlikto vidinio (tarnybinio) patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, taip pat duomenų apie tarnybinius patikrinimus ir kitas su tarnybine atsakomybe susijusias vidaus administravimo procedūras gavimu ir skleidimu, atitinka teisinės valstybės principą ir jo suponuojamą teisės aktų hierarchijos principą,

Konstitucijos 25 straipsnio 3 dalį, Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintą įstatymo viršenybės principą bei Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkte įtvirtintą pagarbos asmens teisėms ir laisvėms teisėkūros principą, darytina išvada, kad peticijoje nurodyti motyvai dėl siūlymo papildyti Prokuratūros įstatymą nustatant, kad pareiškėjas turi teisę arba neturi teisės gauti išspręsto kreipimosi sprendimą, susijusį su prokurorų tarnybine atsakomybe, nesudaro teisinio pagrindo keisti esamą teisinį reguliavimą.

Dėl pareiškėjo siūlymo Prokuratūros įstatyme nustatyti, kad pareiškėjas turi teisę arba neturi teisės apskusti priimtus sprendimus, susijusius su prokurorų tarnybine atsakomybe

Teisė kreiptis į teismą teisminės gynybos yra fundamentali asmens teisė, pripažįstama tiek nacionalinių, tiek tarptautinių teisės aktų, tačiau ji nėra absoliuti. Asmens procesinė teisė kreiptis į teismą priklauso nuo procesinio pobūdžio aplinkybių – nuo teisės kreiptis į teismą buvimo prielaidų.

Tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba (dirbo), kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinį patikrinimą ir paskirti ar nepaskirti tarnybinę nuobaudą yra būtent tos įstaigos diskrecija, nepaisant to, kad bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą. Asmens (prokuroro) nubaudimas už padarytą ar tariamą nusižengimą negali būti laikomas kitų privačių asmenų įstatymo garantuotos subjekcinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu, ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti minėtą asmenį nubausti. Asmenys, nurodydami galbūt padarytus pažeidimus, gali inicijuoti tarnybinių patikrinimų atlikimą, tačiau neturi teisės apskusti tarnybinių patikrinimų išvadų ar vadovų, turinčių teisę skirti tarnybines nuobaudas, sprendimų. Inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. rugpjūčio 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eAS-480-415/2020).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje ne kartą konstatavo, kad administraciniam teismams priskirta nagrinėti administracines bylas dėl viešojo administravimo subjektų priimtų teisės aktų, taip pat veiksmų (neveikimo), darančių įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, teisėtumo. Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu. Nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių, negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir patenkinus skundą, asmens teisių ir pareigų apimtis (jo teisių ir pareigų bei įstatymo saugomų interesų gynimo požiūriu) nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS143-560/2010; 2018 m. gegužės 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-295-756/2018 ir kt.).

Prokuratūros įstatymo 42 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad įsakymas dėl tarnybinės nuobaudos paskyrimo per vieną mėnesį nuo supažindinimo su juo dienos, o įsakymas dėl prokuroro, atleisto iš tarnybos, pripažinimo padariusiu įstatymo pažeidimą, tarnybinį nusižengimą, prokuroro vardą žeminantį poelgį ar kitą Prokurorų etikos kodekso pažeidimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiami teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Pažymėtina, kad minėti įsakymai yra individualūs administraciniai aktai. Pagrindinis individualaus administracinio akto požymis yra tas, kad jis yra teisės taikymo aktas, t. y. aktas, kuriame išreikštas teisės normų taikymo rezultatas konkrečiam subjektui, veikiantis šio subjekto teisinį statusą (teises ir pareigas). Taigi Prokuratūros įstatymo 42 straipsnio 5 dalyje nurodytus įsakymus suteikta teisė apskūsti būtent prokurorui, kuriam skirta (turėtų būti skirta) tarnybinė nuobauda.

Atsižvelgiant į tai, kad tarnybiniai patikrinimai nesukelia ir negali sukelti jokių teisinių pasekmių asmenims, kurie pranešė apie galbūt padarytus tarnybinius pažeidimus, nes jų atžvilgiu nėra ginčo dėl teisės (nėra valinio pobūdžio sprendimų, kurie paliestų jų interesus ir teises) ir jiems neatsiranda teisė reikalauti prokurorą nubausti, darytina išvada, kad peticijoje nurodyti motyvai dėl siūlymo papildyti Prokuratūros įstatymą nustatant, kad pareiškėjas turi teisę arba neturi teisės apskūsti priimtus sprendimus, susijusius su prokurorų tarnybine atsakomybe, nesudaro teisinio pagrindo keisti esamą teisinį reguliavimą.

Dėl pareiškėjo nurodytų papildomų argumentų

Pareiškėjas peticijoje nurodo, kad „Teismų įstatyme (86 str. 4 d.) numatyta, kad skundą (dėl teisėjų garbės teismo sprendimo) turi teisę paduoti ir iškelti drausmės bylą pasiūlęs subjektas, t. y. asmuo, kuriam tapo žinoma apie Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje numatytą nusižengimą (84 str. 4 d.). Prokurorų atžvilgiu turėtų būti analogiškai“.

Pažymėtina, kad šiuo atveju analogijos taikyti negalima, nes, kaip jau minėta, sprendžiant dėl prokuroro tarnybinės atsakomybės, gali būti naudojami nebaigtų ikiteisminių tyrimų duomenys, kurie yra neskelbtini, ir pareiškėjai neturi teisės su jais susipažinti.

Taip pat pareiškėjas peticijoje nurodo, kad „prokuroro tarnybinė atsakomybė yra atsakomybė valstybei. Panašiuose atsakomybės valstybei procesuose – administracinių nusižengimų teisenoje, baudžiamajame procese nukentėjusysis ir netgi kai kuriais atvejais pranešėjas turi teisę skūsti nutarimus, nutartis ir nuosprendžius, todėl turėtų būti analogiškai“.

Pažymėtina, kad visuose pareiškėjo nurodytuose procesuose teisė apskūsti sprendimus yra susijusi su jo subjektyvių teisių įgyvendinimu. Kaip jau minėta, tarnybiniai patikrinimai nesukelia ir negali sukelti jokių teisinių pasekmių asmenims, kurie pranešė apie galbūt padarytus tarnybinius pažeidimus, nes jų atžvilgiu nėra ginčo dėl teisės (nėra valinio pobūdžio sprendimų, kurie paliestų jų interesus ir teises), ir jiems neatsiranda teisė reikalauti prokurorą nubausti, todėl jie neturi teisės

apskūsti tarnybinių patikrinimų išvadų ar vadovų, turinčių teisę skirti tarnybines nuobaudas, sprendimų.

Be to, pareiškėjas peticijoje nurodo, kad „dėl prokuroro pažeidimo savo atžvilgiu pareiškėjas patiria neturtinę žalą (kad ir dėl konstitucinės teisės valdžios įstaigos tarnauja žmonėms pažeidimo), todėl turi teisę reikalauti jos atlyginimo, o prokuroro tarnybinė atsakomybė būtų tos neturtinės žalos kompensavimo forma“.

Pažymėtina, kad neturtinės žalos atlyginimas yra civilinės atsakomybės reguliavimo dalykas, todėl tarnybinės atsakomybės taikymas prokurorams, kuri yra atskira teisinės atsakomybės rūšis, jokiais būdais negali būti laikoma neturtinės žalos kompensavimo forma. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.250 straipsnis nustato, kad neturtinė žala yra įvertinama pinigais; kitokios jos kompensavimo formos nėra nustatytos. Klausimai dėl prokuroro veiksmis padarytos žalos (ir neturtinės) atlyginimo yra sureguliuoti įstatymu (Civilinio kodekso 6.272 straipsnis, Lietuvos Respublikos žalos, atsiradusios dėl valdžios institucijų neteisėtų veiksmų, atlyginimo ir atstovavimo valstybei ir Lietuvos Respublikos Vyriausybei įstatymas).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 12 straipsnio 3 dalimi ir Seimo Peticijų komisijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Seimo 1999 m. lapkričio 11 d. nutarimu Nr. VIII-1408 „Dėl Seimo Peticijų komisijos nuostatų patvirtinimo“, 28 punktu, Seimo Peticijų komisijos išvada dėl A. Sodonio peticijoje pateiktų pasiūlymų atmetimo teikiama Seimui, taip pat siūloma įtraukti į Seimo pavasario (VI) sesijos darbotvarkę Seimo nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijos išvados dėl Arūno Sodonio peticijos“ projektą.

Komisijos pirmininkas

Edmundas Pupinis